

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr Martina Prokopa a přísedících Jiřího Bartáčka a Josefa Vacka v hlavním líčení konaném dne 4. února 2019

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], zaměstnanec [anonymizováno] služeb [právnícká osoba], trvale bytem [obec a číslo], okr. [okres]

je vinen, že

1) v období nejméně od poloviny roku 2016 do 8. 9. 2017 v [obec], okres [okres], část [příjmení] [příjmení], v domě [adresa] – v místě jejich tehdejšího společného bydliště, opakovaně slovně i fyzicky napadal a ponižoval svou tehdejší družku [celé jméno poškozené], [datum narození], někdy i před jejich nezletilými dětmi, a to zejména tak, že ji urážel vulgárními výrazy, osočoval ji z krádeže, nevěry a lenosti, kontroloval ji, budil ji v noci, silně ji tahal za vlasy, bil ji převážně pěstí do obličeje i jiných částí těla, kopal do ní, když po úderech upadla, a způsobil jí tak opakovaně různá drobná zranění převážně v podobě oděrek, hematomů a pohmožděnin a několikrát ji v noci vyhodil z domu, takže musela přespát venku v automobilu,

2) v době od 8. 9. 2017 do 24. 1. 2018 na různých místech v [obec] a v [obec], okres [okres], opakovaně osobně i prostřednictvím mobilního telefonu, a to v rámci hovoru či formou SMS zpráv, a dále prostřednictvím jejich nezl. dcery [jméno] [příjmení] opakovaně různě vyhrožoval své bývalé družce [celé jméno poškozené], [datum narození], zejména tím, že ji zlikviduje, že zabije ji i celou její rodinu, a že ji nechá,, sebrat policajta a půjde sedět“,

3) v době od 8. 9. 2017 do 8. 11. 2017 a od 5. 1. 2018 do 7. 1. 2018 v [obec], okres [okres], část [příjmení] [příjmení], v domě [adresa] činil na svou nezletilou dceru [jméno] [příjmení], [datum narození], psychický nátlak, aby se rozhodla, že chce bydlet u něj, a ne u své matky, přičemž jí vyhrožoval, že skončí,, v děcáku“, a pak na ulici jako bezdomovec, že její matku zavřou, a že její

matku a celou její rodinu zabije, přičemž jeho výhrůžky byly umocněny tím, že se obžalovaný vůči své dceři v tomto období dopouštěl situačního fyzického násilí,

tedy

ad 1) týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a páchal takový čin po delší dobu,

ad 2) jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

ad 3) jiného pohrůžkou násilí a pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

ad 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad 2) přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za užití za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a (4) čtyř měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku za užití § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje dohled.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřené omezení, spočívající v povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení v rámci styku s nezl. [jméno] [příjmení], [datum narození], a její matkou [celé jméno poškozené], [datum narození], jakýchkoliv výhrůžek a nadávek na jejich adresu, jakož i fyzického násilí proti poškozeným,

naproti tomu

se

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození]

podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v [obec] ze dne 25. 5. 2018, č.j. ZT 64/2018 - 24, v bodě 2) obžaloby, kterým mu bylo kladeno za vinu, že

v období od prosince 2014 do 8. 9. 2017 v [obec], okres [okres], část [příjmení] [příjmení], v domě [adresa] – v místě jejich tehdejšího společného bydliště, opakovaně slovně i fyzicky napadal a ponižoval svou nezletilou dceru [jméno] [příjmení], [datum narození], křičel na ni, nadával jí, tahal ji za vlasy, bil ji rukama a kopal do ní, a způsobil jí tak opakovaně různá drobná zranění převážně v podobě hematomů, dále před ní opakovaně slovně i fyzicky napadal a ponižoval její matku [celé jméno poškozené],

v čemž byl podanou obžalobou spatřován zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. V hlavních líčeních byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Slyšeni byli svědkyně – poškozené [celé jméno poškozené] a nezl. [jméno] [příjmení]. Vyslechnuti byli svědci [jméno] [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], takto rodiče poškozené [celé jméno poškozené], dále svědek obhajoby a známý obžalovaného [jméno] [příjmení]. Čten byl úřední záznam o vysvětlení, podaném svědkyní [jméno] [příjmení]. Slyšeny byly spolužačky poškozené [jméno] [příjmení], nezletilé [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále pak ředitel ZŠ [obec] [titul]. [jméno] [příjmení] a učitelky nezl. [jméno] [příjmení] ze ZŠ [obec]. A to třídní učitelka [jméno] na II. stupni ZŠ [titul]. [jméno] [příjmení], třídní učitelka [jméno] v období let 2015 až 2016 [jméno] [příjmení], učitelka tělocviku [titul]. [jméno] [příjmení]. Vyslechnuta byla psychologka [anonymizována dvě slova] [titul]. [jméno] [příjmení] a pracovnice MěÚ [okres] – [příjmení] [jméno] [příjmení].

Slyšen byl soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, [titul] [celé jméno znalce], ke znaleckému posudku, jenž nechal soud vyhotovit ohledně obžalovaného.

Provedeny byly důkazy listinné, a to rozsudek OS Tábor č. j. 30 P 78/2009 - 96, 14 P a Nc 278/2017, úřední záznamy Policie ČR a lékařské zprávy, záznam a zpráva MěÚ [okres] – OSPOD a osobní výkazy obžalovaného (OEP a ORT). Dále protokoly o jednání opatrovnického oddělení zdejšího soudu sp. zn. 30 P 78/2009 a z něho žádost o úpravu poměrů, rozsudek, návrh na úpravu rodičovské zodpovědnosti, protokol o jednání, zprávy MěÚ [okres] – OSPOD, Rodinného centra Radost, úřední záznamy Policie ČR, zprávy učitelek, atp. Dále potvrzení o odevzdání zbraně a zpráva Rodinného centra Radost. Čteno bylo vyjádření obhájce obžalovaného. Dále pracovní hodnocení [právní osoba] služby [právní osoba], předložené obhajobou. Soud si vyžádal a provedl spis Oddělení sociálně právní ochrany dětí MěÚ [okres] sp. zn. Om 280 a přestupkový spis MěÚ [okres] sp. zn. P 1585/2013 [titul].

Jako věcný důkaz byly přehrány záznamy telefonických hovorů mezi obžalovaným a poškozenými [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení].

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 tr. řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout z části o vině obžalovaného, z části zprošťujícím rozsudkem.

4. Soud se ztotožnil s podanou obžalobou, pokud jde o otázku viny obžalovaného [celé jméno obžalovaného] jednáním pod body 1), 3) a 4). Ke všem těmto jednáním lze přiřadit odpovídající množství důkazů. Ostatně, jednání pod body 3) a 4) obžalovaný i z části doznal. Jednání, jež mu kladeno za vinu pod bodem 1), pak sice v plném rozsahu popřel, avšak jeho obhajobě nelze popřát sluchu. Je sledem výtek na adresu bývalé družky, kdy tato obžalovaného zadlužila, údajně též okradla, okradl je i její syn, který je konzumentem drog, atp. Obžalovaný popírá, že by poškozenou napadl slovně i fyzicky. Soud konstatuje, že manželství obžalovaného a poškozené nebylo evidentně harmonické nikdy. O tom svědčí fakt, že [celé jméno poškozené] chtěla od svého druha odejít již před lety. Svědkyně [jméno] [příjmení] popisuje projevy násilného jednání obžalovaného již v době jejich pobytu v [obec] před cca 10 lety, kdy byli sousedy. Přičemž usvědčuje obžalovaného, že družku tloukl i po jejich odchodu do domu v [obec], část [příjmení] [příjmení].

[jméno] poškozená [celé jméno poškozené] pak líčí přesvědčivě, emocionálně přiléhavě a, jak správně podotýká opatrovnice její dcery, bez nápadné dramatizace a přehánění, jednání obžalovaného v souladu s popisem skutku ve své výpovědi u soudu, když na policii využila svého práva odepřít výpověď. Z provedených důkazů vyplývá, že se s násilným jednáním partnera v průběhu žalovaného období nesvěřovala. Navzdory tomu byla její situace známa jejímu nejbližšímu okolí, jak vyplývá z výpovědi její matky [jméno] [celé jméno poškozené] a svědka [jméno] [příjmení]. Vyjádření poškozené [celé jméno poškozené] je pak podporováno výpovědí její dcery, poškozené [jméno] [příjmení]. I ona skutkově bohatě a přesvědčivě líčí fyzické a verbální násilí obžalovaného, šikanu a výhrůžky. Kdy nešlo jen o onu konkrétní, citovanou v obžalobě a soud proto toto jednání obžalovaného v popisu skutku zobecnil. Do svědky popisovaného jednání

obžalovaného zapadají závěry znaleckého posudku [titul] [celé jméno znalce], podle něhož je obžalovaný impulzivní, emočně nestabilní osobnost se sníženým frustračním prahem. Obžalovaný vztah s poškozenou nevnímal jako uspokojivý (vyčítal jí zejm. dluhy, že údajně dostatečně nepřispívá na domácnost apod.). To - vzhledem k jeho emoční nestabilitě - vyústilo v opakované výbuchy agrese. Ostatně, stejnou příčinu mělo jednání obžalovaného po září 2017, kdy jej jeho družka opustila. Na audiozáznamech je možno vyslechnout spílání a výhrůžky na adresu [celé jméno poškozené] i dcery [jméno]. Obžalovaný se v komunikaci vůbec neovládá. Jedinou modifikací soud provedl v tom smyslu, že posunul počátek žalovaného období, v souladu s výpovědí svědkyně [celé jméno poškozené], do poloviny roku 2016 a roku 2017. Obžalovaný byl situačně agresivní v podstatě po celou dobu jejich vztahu. V tomto období však jeho jednání již bezpochyby v plné míře naplňovalo znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku. Dle judikatury pro tuto právní kvalifikaci postačí doba řádově několika měsíců. Znak, „po delší dobu,“ ve smyslu ustanovení § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, tedy zůstal i tak zachován. Poškozená [celé jméno poškozené] pak chápala nepochybně jednání obžalovaného jako těžké příkoří, resp. psychické nebo i fyzické útrapy (srov. R 20/2006), neboť i proto od něj počátkem září 2017 odešla.

5. Žádné pochybnosti pak nepanují ani ohledně jednání, kvalifikovaného jako přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Jak bylo řečeno, soud zde není odkázán pouze na vyjádření poškozených [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení], resp. listiny a úřední záznamy policie, ale měl možnost vyslechnout nahrávky, pořízené v žalovaném období i po něm. Obžalovaný totiž své jednání opětoval, proto také soud zvažoval jeho vzetí do vazby a náhradou za ně vyslovil omezení ve vztahu k poškozeným.

6. Složitější důkazní situace vyvstává ohledně bodu 3) obžaloby.

7. Soud ohledně bodu 3) v podstatě vyčerpал důkazní možnosti. Provedeny byly důkazy navržené obžalobou i ty, které soud obstaral vlastní iniciativou, především výslechy učitelů a kamarádek poškozené. Soud chtěl důsledně objasnit skutkový děj, neboť prokázala-li by se obžaloba v plném rozsahu, neuvažoval by o ukládání jiného trestu, než nepodmíněného. Obžalovaný byl stíhán pro dva zločiny. Zločin týrání svěřené osoby je závažnější, nežli domácí násilí mezi partnery. To vyplývá jednak z rozdílné trestní sazby v jejich základní skutkové podstatě, jednak z povahy věci, neboť násilí zde směřuje proti bezbrannější osobě, o kterou má pachatel povinnost pečovat. Mimoto, u bodu 4) obžaloby je dána jedna z nejzávažnějších přitěžujících okolností, totiž trestný čin spáchaný na dítěti, resp. současně na osobě blízké (§ 42 písm. h) tr. zákoníku).

8. Z provedeného dokazování však nevyplýval bezpečný závěr o tom, že by se obžalovaný dopouštěl násilného jednání vůči [jméno] způsobem a po dobu, popsanou v obžalobě. Nejde přitom o to, že by [jméno] [příjmení] o násilném jednání ze strany otce nehovořila pravdu. Obžalovaný byl na děti zlý po celou dobu soužití (viz např. výpověď [jméno] [příjmení] na č.l. 49 spisu). [jméno] však podle přesvědčení soudu intenzivněji verbálně i fyzicky napadal především po krátkou dobu, počínající odchodem její matky ze společné domácnosti. Kdy si na ni vylíval vztek na [celé jméno poškozené], jak uvádí poškozená ve svém vyjádření ze dne 7. 11. 2017, na č.l. 26 přílohového spisu OSPOD [okres] sp. zn. Om 280. Cit.: „Jak si otec vybíjel zlost na matce, tak si nyní vybíjí zlost na ni.“ Jde však o období příliš krátké na to, aby mohlo být jeho jednání klasifikováno jako trestný čin a proto bylo soudem pouze vtěleno do popisu skutku pod bodem 2) rozsudku, neboť vyhrožování ve smyslu § 353 tr. zákoníku je způsobilé vzbudit důvodnou obavu zejména tam, kde již ze strany pachatele k násilí vůči oběti došlo.

9. Naopak v předcházejícím období, od prosince 2014, se zejména soustavné bití za současného způsobení drobných zranění a hematomů, jak je v bodě 2) obžaloby popsáno jádro skutku, neprokazuje prakticky žádným způsobem. Ponecháme-li stranou výpověď ordinárního, skrytě agresivního a obsahem své výpovědi zcela nevěrohodného svědka obhajoby [jméno] [příjmení], i

svědci více nezávislí verzi obžaloby nepotvrzují. Navzdory odlehlému bydlišti rodiny a faktu, že se [celé jméno poškozené] nedostávala do kolektivu, který by ji sledoval (učitelé, spolužáci), je obžalovaný ohledně násilného jednání ve vztahu k poškozené [celé jméno poškozené] usvědčován vícero svědky. Na její dceři však známky týrání nepozoroval v podstatě nikdo. Nápadná je hned výpověď [jméno] [celé jméno poškozené], babičky poškozené, která obsahově bohatě líčí napadání své dcery. O vnučce však uvádí, „vůči [jméno], zda se něco dělo, takto se mi (dcera) nesvěřovala, to až poté, když už u něj nebydlela a chodila tam [jméno] jenom na ty víkendy. (...) Ve vztahu ke [jméno] nevím, jak se obžalovaný choval, nikdy jsem nebyla svědkem nějakého násilí.“ V kontaktu s [jméno] byla přitom svědkyně 1 až 2x týdně. [jméno] se jí nesvěřovala s tím, že by jí obžalovaný napadal. To se dozvěděla, až když obě od obžalovaného odešli. Nejde přitom primárně o to, že se vnučka babičce nesvěřovala (to mohlo být zapříčiněno vícero důvody, např. uzavřeností poškozené či nedostatečnou důvěrou), ale o to, že na ni ani takto blízká osoba nepostřehla žádné známky týrání, především zranění. Dědeček poškozené [jméno] [příjmení] na výslovný dotaz soudu, jak se obžalovaný choval ke [jméno] v období od prosince 2014 do září 2017, uvedl, cit.: „V tomto období nevím nic o tom, že by jí ubližoval, nadával, tahal za vlasy, způsobil nějaká zranění. Já jsem nic takového neviděl, myslím, že ne, ale to, že jí sprostě nadával, takto mi nedávno pouštěla telefon nahlas, Jsou to tak 2 až 3 měsíce (tzn. červenec 2018, výslech svědka proběhl v říjnu).“ „V inkriminovaném období si myslím, že se choval normálně, že jí nic takového nedělal ani neříkal. Koupil jí koně.“ To potvrzuje agresivní jednání obžalovaného spíše až v době rozpadu vztahu s matkou poškozené. Obdobně jako vyjádření [titul]. [jméno] [příjmení], ředitele ZŠ [obec]. Ten uvádí, že nikdo na škole nevěděl, že by obžalovaný děti týral nebo že by se k nim choval nějak špatně. Nikdo z učitelů si nevšiml u [jméno] nějakého zhoršeného stavu. Jednou a to bylo [datum], mu zaklepala [jméno] na ředitelnu, plakala, že jí táta dal facku a že jí řekl, že jí máma bude stejně pást. Nikdy na pedagogických radách nezaznělo, že by byly děti týrány. Svědkyně [jméno] [příjmení], která byla v období let 2015 až 2016 třídní učitelkou [jméno] popisuje, že si žádných fyzických projevů domácího násilí (hematomy na těle, trupu, zádech, v obličeji) nevšimla. Jen jednou se jí [jméno] svěřila, že se tat'ka zlobil, že jí nařezal. Pokud jde o psychické projevy domácího násilí, poškozená sice byla někdy nevyrovnaná, občas při hodinách brečela, ale jako příčinu uvedla nemoc matky, která měla, „něco se zády.“ Svědkyně [titul]. [jméno] [příjmení], tělocvikářka na ZŠ [obec], uvedla, že měla poškozenou dvě hodiny týdně na tělocvik. [příjmení] [jméno] nezaznamenala žádné hematomy. [jméno] byla občas smutná, ale v tomto věku se to stává. Znamení násilí na těle jsem si nikdy nevšimla. Děvčata nosí na tělocvik spíše dlouhé legíny, ale ani na rukách nebylo nic vidět. Že by měla oteklou tvář, to také ne. Svědkyně [titul]. [jméno] [příjmení], od září 2017 třídní učitelka poškozené, dokonce ani po odchodu [celé jméno poškozené] od obžalovaného nezaregistrovala známky domácího násilí, týrání. Nepamatuje si, že by měla podlitiny, modřiny. V roce 2017 byla spíše zakřiknutější, uzavřenější. Nyní je [jméno] více otevřenější, atp. Spolužačky a dle provedených důkazů relativně blízké kamarádky poškozené [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rovněž nepotvrzují, že by se jim poškozená svěřovala s násilným jednáním ze strany otce, nebo že by na ní pozorovaly známky týrání.

10. Soud uzavírá, že svoji roli může samozřejmě hrát určitá uzavřenost poškozené [jméno] [příjmení], zmiňovaná opakovaně svědky. Ta by však nevysvětlovala naprostou absenci objektivních známek týrání, tedy v obžalobě zmiňovaných opakovaných drobných zranění, hematomů.

Učitelé pak mohou sice v individuálních případech, „zavírat oči“ před týraným dítětem, aby si nepřidělávali starosti. Svědci se však soudu nejevili jako takto lhostejní lidé. A rozhodně to nemůže platit o všech učitelích současně.

Mimoto, ZŠ [obec] je svým charakterem velká vesnická škola. Nejde o anonymní sídlištní školu ve velkoměstě. Prostředí, kde se negativní informace rychle šíří, jak i zmiňuje ředitel školy, představuje mimořádnou sociální kontrolu. A v obdobných trestních věcech pak podobné informace představují důkazní materiál, podporující verzi obžaloby. V projednávané věci však tomu tak není.

I z výsledku kamarádek poškozené je pak patrný faktor, běžně se objevující u vyšetřování trestných činů namířených proti dětem. Totiž velmi nepřesné vnímání času dětmi až do pozdního pubertálního věku. Čas dělí na školní roky, svátky a prázdniny, nejsou často schopny určit nejen měsíce, ale ani roky určitých dějů. Soud se domnívá, že [jméno] v podstatě nelhala. Že se vůči ní obžalovaný dopouštěl situačního, brachiálního a verbálního násilí, avšak citelněji až na podzim roku 2017, kdy se zcela přestal ovládat, protože jeho družka od něj odešla a nechala na něm péči o děti. Toto jeho jednání však nebylo dostatečně dlouhodobé a intenzivní, aby bylo možno jej uznat vinným žalovaným skutkem. Bod 2) obžaloby tak, jak byl žalován, se obsahově v žádném případě neprokazuje v míře, kterou by bylo možno akceptovat pro závěr o vině.

11. Proto byl, byť i za užití zásady in dubio pro reo, obžaloby postupem podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn.

12. Pokud jde o výrok o trestu, tento byl obžalovanému vyměřen jako výchovný, v sazbě rozhodné podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku při spodní hranici zákonné trestní sazby, a podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 3 let se současným stanovením dohledu. Ten by měl v mezích možnosti sledovat, jak se vyvíjí situace mezi oběma bývalými partnery a představovat prevenci opěťování trestné činnosti ve vztahu k poškozeným. V podstatě může obžalovanému i pomoci překlenout období po rozchodu s poškozenou [celé jméno poškozené], neboť žádoucí by bylo navázání vztahu k dětem postavených na jiném, nežli autoritativním a násilném modu. Soudní znalec [titul] [celé jméno znalce] uvádí, že pro obžalovaného je ve skutečnosti rodina životní prioritou. Současně však od dětství trpí emoční nestabilitou, impulsivitou, má snížený frustrační práh. Na běžný stres, spojený se soužitím, proto reagoval a reaguje agresivně. Ačkoliv ve skutečnosti má k dceři [jméno] citovou vazbu (jinak by ji např. nepodporoval v nákladném koníčku, tedy nekupoval by ji koně), svým nedospělým chováním a nedostatkem sebeovládání od sebe dceru zapudil. Teď má, na místo výkonu represivního trestu, šanci vztah s dcerou obnovit a prokázat, že je schopen se chovat tak, aby si zasloužil obnovu její náklonnosti a ovládat se. Bylo by vhodné, aby se obžalovaný podrobil nějaké formě terapie, zaměřené na ovládnutí stresu a na znovuvybudování vztahu s dcerou. Soud si přitom chování obžalovaného pojistil vyslovením přiměřené povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení v rámci styku s nezl. [jméno] [příjmení] a její matkou [celé jméno poškozené] jakýchkoliv výhrůžek a nadávek na jejich adresu, jakož i fyzického násilí proti poškozeným. V případě, že se jednání, pro něž byl obžalovaný odsouzen pod body 2) a 3) rozsudku, tedy vyhrožování či vydírání bude opakovat (je nutné, aby se poškozená v takových případech obracela na policii a zadokumentovala je), vystavuje se obžalovaný riziku změny výchovného trestu na trest vězení. Na [celé jméno poškozené] pak soud apeluje v tom smyslu, aby i ona pomohla vstřícným a smírným jednáním obnovit vztah obžalovaného s dětmi.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 4. února 2019

Mgr. Martin Prokop
předseda senátu